

Enter 15: John K Cobra/Roland Gunst

Trans-Architecture: Performing Power Figures

De voorbije jaren heb ik herinneringsplekken bestudeerd in Europa en Afrika, en hoe deze gebruikt worden als ruimtes voor protest, als plekken om kritiek te formuleren en oplossingen te vinden voor maatschappelijke, politieke en culturele problemen. Ik noem deze kritische praktijk TRANS-ARCHITECTUUR.

In Europa vind je op herinneringsplekken meestal stenen monumenten en standbeelden. In Afrika zijn het echter vaak objecten of lichamen van mensen – waarnaar vaak verwezen wordt met de term ‘machtsfiguren’ – die fungeren als herinneringsplekken.

In zijn boek *Kritiek van de zwarte rede* (Boom, 2015) stelt de Kameroense filosoof Achille Mbembe dat koloniale monumenten en standbeelden gebruikt worden om de dominantie over de gekoloniseerde bevolking te versterken. ‘Dominantie moet de onderworpenen, de gekoloniseerden omhullen en hen min of meer in een staat van permanente trance onderdompelen.’

Voor mij is TRANCE-ARCHITECTUUR daarom een architectuur die bestaat uit harde steen, beton en ijzer – een architectuur ten bate van een starre kapitalistische maatschappij. TRANCE-ARCHITECTUUR creëert hiërarchieën en klassenonderscheid tussen mensen met beperkte privileges, rechten en rollen met als doel het Kapitalisme te dienen. In de meeste gevallen bewegen mensen zich door de TRANCE-ARCHITECTUUR zonder zich te realiseren dat ze die architectuur kunnen beïnvloeden en deconstrueren. In tegenstelling daarmee zullen activisten die vechten voor de rechten van mensen, dieren en het milieu vraagtekens zetten bij de TRANCE-ARCHITECTUUR, die onderdrukkende systemen in stand houdt.

Zo kaapte bijvoorbeeld de Black Lives Matter-beweging in België koloniale monumenten en gebruikte die als rekwisiet en scène om het statuut van het zwarte lichaam in vraag te stellen zoals dat geconstrueerd en geconditioneerd wordt door de TRANCE-ARCHITECTUUR. Zij introduceerden wat ik noem een ANTI-TRANCE-ARCHITECTUUR. Door koloniale standbeelden te beschadigen, formuleerden ze kritiek op de onderdrukking van zwarte lichamen en braken ze de betovering die het zwarte lichaam opsluit in een achtergestelde positie.

Terwijl de ANTI-TRANCE-ARCHITECTUUR werkt binnen het paradigma van de TRANCE-ARCHITECTUUR om de strijd aan te gaan tegen onderdrukking en discriminatie die gebaseerd is op verschillen tussen mensen, stel ik TRANS-ARCHITECTUUR voor als een veranderlijke ruimte waar de tegenstellingen verdwijnen.

Op de tentoonstelling TRANS-ARCHITECTURE: PERFORMING POWER FIGURES gebruik ik *bewegende monumenten* om de fysieke kenmerken van het lichaam te laten oplossen, evenals de hiërarchieën die het lichaam opgelegd worden door het Kapitalisme. Het gaat om vloeiende, organische vormen die een tegengewicht kunnen vormen voor de rigide maatschappelijke en ruimtelijke architectuur, voor de stenen maatschappij en de monumenten ons opgedrongen door het Kapitalisme.

Ik gebruik KWANGA (Afropees rubber) als medium om een radicale transnationale, transculturele en transgender fluiditeit van menselijke wezens te bewerkstelligen. Ik stel een metafysische/fysieke ruimte voor waarin de maatschappelijke en ruimtelijke architectuur naar elkaar toe groeien om te komen tot organismen die bestaan uit meerdere entiteiten die categorisaties en grenzen overstijgen: de essentie van zoogdieren, een organische architectuur die bestaat uit vlees, huid, spieren, wervels, slagaders, zenuwen en melkklieren; een liminale ruimte tussen het bepaalde en het onbepaalde, waar entiteiten mogelijkheden verkennen zonder finaal doel.

John K Cobra/Roland Gunst

Mu.
ZEE

enter

MOUSSEM
NOMADISCH
KUNSTENCENTRUM

- 1. *Trans-Capital* (2021)**
video
- 2. *Côlon #1_IV* (2023)**
silicone
- 3. *Côlon #2_MA* (2022)**
silicone en metaal
- 4. *Ensemble Premier* (2023)**
silicone en metaal
- 5. *Mouvement Commun* (2023)**
latex, schuimrubber en hout
- 6. *Chorégraphie_GA* (2023)**
foto en metaal

